

Zopet v rojstnem kraju.

Doma.

*Spet te gledam, dom moj mili,
kjer zazrl sem luč sveta
in kjer staršev mi gomili
zdaj pozabljeni že sta!*

*A veselje v srcu mojem
zdaj se tu mi ne zbudi,
pesemce več ne zapojem,
tožno mi pogled strmi . . .*

*Znane obiskujem kraje,
kjer nekdanj pastir vesel
za živino pohajaje
glasno vriskal sem in pel.*

*Žalostne zrem izpremene,
njih izvor je kruti čas;
v mrzli svet nazaj me žene,
tujca tu se čutim jaz!*

Fr. Rojec.

Narodna.

*Ej, v srčecu mojem tri rože cveto,
oja, cveto —
po polju pa fantje na vojno gredo,
od mamc, od sester so vzeli slovo —
oja, so vzeli slovo,*

*I jaz bi rad z njimi na vojno odšel,
oja, odšel —
na polju bi z njimi zavriskal, zapel,
na konjča pred njimi bi iskrega sel —
oja, na konjča bi sel. —*

*Pa v srčecu mojem tri rože cveto,
oja, cveto — —
mladost, zadovoljnost, ljubezen so to,
ki branijo vzeti od doma slovo —
oja, od doma slovo . . .*

Tone Rakovčan.

